

13

14

15

16

17

18

2^α X. 19

3^η X. 20

ρης τὸ ἐδικό του καὶ δὲν ἤθελε ἔχει νὰ τοῦ τὰ δώ-

ση νὰ ἔχη ἄδεια νὰ πιάνη τὸ αὐτὸ χωράφι

νὰ πλερώνεται τόσον τὸ κεφάλαιον ὥσπερ καὶ

τὸ δεδουλευμένον διάφορον. ὁθεν διὰ κάθε

καιροῦ ἔνδειξιν παρακαλεῖ νὰ τὸ ὑπογρά-

ψουν καὶ ἀξιόπιστοι μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν

παπαδημήτριος ράφος μαρτυρῶ

μανωλιὸς παλαιόκαπας μαρτυρῶ

1^η X. 21

22

23

Ἰωάννης μάτζης παρα-

κληθεὶς ἔγραψα καὶ

οὕτως μαρτυρῶ

εἰς τὴν 2^{αν} σελίδα

1

4^η X. 2

3

4

1783: ὁκτωμβρίου 5:

ἔχε(ι) νὰ λάβῃ κεφάλι καὶ διάφορον καὶ κ-

τάστιχο — — — — — ρ. 74:14

ἔλαβε — — — — — ρ. 67:--

5^η X. 1

2

3

ὁμολογία τοῦ γεώρ-

γη θοδωρῆ καραβε-

λίου διὰ ρ. 47:20

Ὁ σιὸρ Ἀντωνάκης Νικολάου Γρυπάρης δανεῖζεται ἀπὸ τὸ ἱερὸν μοναστήριον τῆς Κυρίας Βρυσιανῆς τὸ ποσὸν τῶν πεντακοσίων γροσίων, διὰ τὰ ὁποῖα ὑπόσχεται νὰ καταβάλῃ, ἐφ’ ὅσον χρόνον κρατεῖ ταῦτα εἰς χεῖρας του, τόκον δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως. Δι’ ὃ συνετάχθη τὸ παρόν, τὸ ὁποῖον, ὑπογεγραμμένον ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου καὶ ἀξιοπίστων μαρτύρων, παραδίδεται εἰς χεῖρας τοῦ ἡγουμένου τῆς δανειστρίας μονῆς κὺρ Μακαρίου πρὸς ἀσφάλειαν. Διευκρινεῖται ὅτι τὸ δανειζόμενον ποσὸν προέρχεται ἐξ ἐκποιήσεως πραγμάτων ἐκ τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου, ἀνηκόντων εἰς τὸν ἅγιον Κυζίκου κύριον κὺρ Ἀγάπιον Γρυπάρην.

Καὶ τὸ παρὸν ἀποτελεῖ ὁμολογίαν δανείου, ὡς τὰ 14, 18, 19, 20 κλπ. Περὶ τῆς νομικῆς σημασίας τῆς ὁμολογίας βλέπε κυρίως 13. Χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι αὕτη ἐν τῷ παρόντι ἀποκαλεῖται καὶ καθολικὴ ἀπόδειξις (στίχ. 1). Τὸ ἐπίθετον τοῦτο καθολικὴ οὐδὲν νομίζω ὅτι προσθέτει εἰς προσδιορισμὸν τοῦ οὐσιαστικοῦ ἀπόδειξις. Τὸ τελευταῖον ὅμως τοῦτο οὐσιαστικὸν διευκρινεῖ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ ὁμολογία ἀποτελεῖ (χρεωστικὴν) ἀπόδειξιν περὶ λήψεως χρημάτων.

Τὸ ἔγγραφον εἶναι ἰδιωτικόν, συνετάχθη δὲ ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Γρουπάρη, ὅστις ὑπογράφει, κατὰ τὸ σὺνήθες, καὶ ὡς μάρτυς (στίχ. 12-13). Ὁ ὀφειλέτης, ὡς ἄλλως τε ρητῶς δηλοῦται ἐν στίχῳ 6, ὑπογράφει ἰδιοχείρως (στίχ. 10). Εἰς μόνον μάρτυς ὑπογράφει (στίχ. 11). Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαρτύρων, ὅστις συνήθως ἀπλητεῖτο ἐπὶ ὁμολογίας, βλέπε 13.

Προθεσμία ἀποδόσεως τοῦ δανείου δὲν ὀρίζεται. Τοῦτο συμβαίνει καὶ εἰς τὰς ὁμολογίας 14, 24, 25, 54, 55.

Κύριος τῶν εἰς δάνειον διδομένων χρημάτων δὲν εἶναι τὸ ὡς δανειστῆς φερόμενον μοναστήριον, ἀλλ' ὁ Ἅγιος Κυζίκου Ἀγάπιος Γρουπάρης, διότι τὰ χρήματα προέρχονται ἐξ ἐκποιήσεως περιουσιακῶν στοιχείων αὐτοῦ παρὰ τῷ ἱερῷ μοναστηρίῳ (στίχ. 8-9). Εἶναι δύσκολον ν' ἀποφανθῶ, ἂν ταῦτα ᾖσαν κίνητα ἢ ἀκίνητα. Ἡ διατύπωσις εἶναι λίαν ἀόριστος. Διὰ τοῦ πράγματα νοοῦνται κίνητα. Δυνατὸν ὅμως νὰ νοοῦνται καὶ ἀκίνητα. Βλέπε π.χ. 4 καθὼς καὶ ἀπόσπασμα ἐκ σημειώματος τεφτερίου δημοσιευομένου ὑπὸ τοῦ Δ. ΠΑΣΧΑΛΗ, *Τουρκοκρατούμεναι Κιπλάδες. Ἡ Δικαιοσύνη ἐν Ἀνδρῶ ἐπὶ Τουρκοκρατίας*, ἐν Ἀρχεῖῳ Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν, 19, 1939, σελ. 196. Ἀλλ' ἐνῷ εἶναι δύσκολον νὰ φαντασθῶ ὅτι ἐξ ἐκποιήσεως κινήτων πραγμάτων ἦτο δυνατόν ἐν Σίφνῳ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ εἰσπραξις τοῦ σημαντικοῦ ποσοῦ τῶν πεντακοσίων γροσίων (στίχ. 3), ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς ὑπὲρ τῆς ἐκποιήσεως τοιούτων πραγμάτων συνηγορεῖ ἡ ἔκφρασις: *διὰ τὰ ὅποια ἔδωσαν τὰ πράγματα τῆς πανιερότητός του ἀπὸ τὸ ἱερὸν μοναστήριον*. Ἀπὸ τὸ ἱερὸν μοναστήριον εἶναι δύσκολον ν' ἀναφέρεται εἰς ἀκίνητα. Δὲν εἶναι δυνατόν ἀκίνητα νὰ εὐρίσκωνται μετ' ἄλλων ἀνηκόντων εἰς τὸ μοναστήριον καὶ ἀποχωρισθέντων ἢ ἐξαχθέντων ἐξ αὐτοῦ πρὸς πώλησιν. Τοῦτο ἐπὶ κινήτων μόνον δύναται νὰ συμβῇ. Ὅτι δὲ περὶ χρηματικοῦ προϊόντος ἐκ πωλήσεως πρόκειται, νομίζω ὅτι συνηγορεῖ τὸ ῥῆμα *δίδω*, ὅπερ εἰς τὴν δημῶδη γλῶσσαν εἰς παρόμοια σχήματα λόγου ἔχει τὴν ἔννοιαν τοῦ «*παραδίδω τὴν κυριότητα*», «*ἐκποιῶ*», «*πωλῶ*». Πάντως τὸ μοναστήριον καὶ ἰδίᾳ ὁ ἡγούμενος αὐτοῦ Μακάριος (στίχ. 8) θὰ εἶχεν ἐξουσιοδότησιν τοῦ Ἀγαπίου, ἵνα τὰ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντα χρήματα διαθέσῃ εἰς δάνεια. Περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ὅρου *πράγμα* βλέπε καὶ 44, 65, 66.

Ὁ Ἅγιος Κυζίκου Ἀγάπιος Γρουπάρης, ὅστις κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1794 δὲν ζῇ πλέον, ἦτο υἱὸς τοῦ Νικολοῦ Γρουπάρη, φερόμενος, ὡς ἐπανειλημμένως ἔλαβον τὴν ἀφορμὴν ν' ἀναφέρω, ὡς διατελέσας *καντζιλιέρης* ἐν ἔτει 1732. Εἶχε δέ, ὡς ἐκ τοῦ 85

προκύπτει, καὶ ἕτερον ἀδελφὸν ἱερωμένον, τὸν Χρῦσανθον τὸν Σηλλυβρίας. Ὁ ὀφειλέτης Ἀντώνιος Γρυπάρης εἶναι εἴτε ὁ ἀδελφός, εἴτε ὁ ἑγγονος τοῦ τελευταίου τούτου. Ὁ τελευταῖος ὅμως οὗτος εἰς τὰ ἑγγραφα τῆς συλλογῆς μας φέρεται κατὰ κανόνα ὡς Ἀντώνιος Νικολάκη Γρυπάρης, διότι καὶ ὁ πατήρ του φέρεται κατὰ κανόνα μὲ τὸ ὑποκοριστικὸν Νικολάκης. Νικόλαος καὶ Νικολὸς ἀποκαλεῖται κατὰ κανόνα ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας, δηλ. ὁ πατήρ τοῦ Ἀγαπίου, περὶ οὗ ἀνωτέρω γίνεται λόγος.

1 » διὰ τῆς παρούσης ὁμολογίας καὶ καθολικῆς ἀποδείξεως φανερώνει καὶ ὁμολογεῖ ὁ σινὼρ

2 ἀντωνάκης νικολάου γρυπάρη, ὅτι ἔλαβεν ἀπὸ τὸ ἱερὸν μοναστήριον τῆς κυρίας

3 βρυσιανῆς γρόσια πεντακόσια λέγω ας = 500 = διὰ τὰ ὁποῖα ὑπόσχεται νὰ πληρώνη

4 τὸν καθέκαστον χρόνον τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου τὸ διάφορον τῶν ἄνωθεν ἄσπρων τὰ

5 δέκα πρὸς ἑνδεκα εἰς ὅσον καιρὸν τὰ βασιᾶ εἰς χεῖρας του καὶ διὰ τὸ ἀληθές

6 ἔδωκε τὸ παρὸν ἐπογγραμμένον ἰδιοχείρως τὸν καὶ παρὰ ἀξιοπίστων μαρ-

7 τύρων εἰς χεῖρας τοῦ ἡγουμένου τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου κὺρ μακαρίου δι' ἀσφάλειαν

8 καὶ τὰ ὁποῖα ἄσπρα εἶναι τοῦ ἁγίου Κυζίκου κυρίου κὺρ Ἀγαπίου Γρυπάρη, διὰ τὰ ὁ-

9 ποῖα ἔδωσαν τὰ πράγματα τῆς πανιερότητός του ἀπὸ τὸ ἱερὸν μοναστήριον : —

2^a X. 10 = Ἀντώνιος νικολάου γρυπάρης ὑπόσκομαι τὰ ἄνωθεν : 1785 : Ἰουλίου 25 :

3ⁿ X. 11 ὁ τοῦ ἁγίου Ἐφέσου Πρωτοσύγγελος Σεραφεῖμ μάρτυς

1ⁿ X. 12 γεώργιος γρυπάρης
13 ὁ γράψας μαρτυρῶ

